

מעין].

ב. דעת רבי אליעזר בן יעקב.

לדעת רבי אליעזר בן יעקב, **דבר שאין בו טרחה, התיירו לעשותו במקום הפסד, אבל לא כדי להרוויח.**

ולכן לדעתו, **מושכים את המים מאילן לאילן**, שאם יש מים תחת אילן אחד, עושים חריץ קטן בקרקע מאילן לאילן, שימשכו בו המים, אף בשדה בעל, והטעם לכך כי אילנות צריכים מים תמיד, כשדה בית השלחין, ואם כן השקאתם היא הצלתם מהפסד ומותר לעשות מלאכה בחולו של מועד כדי להציל מהפסד.

ודווקא מאילן לאילן מותר להמשיך את המים בשדה בית הבעל, **אבל לא ימשיך אותם בכל השדה כולה**, כי תבואת שדה לא תיפסד גם בלא השקאה זו, וכדי להרויח בלבד, לא התיירו להשקות בחולו של מועד.

ואמר רב הונא, שלדעת רבי אליעזר בן יעקב, דווקא למשוך מים מאילן לאילן התיירו, שדבר זה אין בו טורח, ויש בו הצלה מהפסד. אבל דבר שיש בו טורח, לא התיירו לעשותו, אף כדי להציל מהפסד. **ומשנתנו היא כדעת רבי אליעזר בן יעקב.**

אולם דחו זאת, ואמרו, שאפשר שלדעת רבי אליעזר בן יעקב, במקום הפסד התיירו גם טורח מרובה.

ג. דעת רבי מאיר.

לדעת רבי מאיר, **דבר שאין בו טרחה, התיירו לעשותו אפילו כדי להרוויח. ולכן מותר להשקות ממעיין, לא רק שדה שלחין** [שההשקאה היא הצלת התבואה], **אלא אף שדה בית הבעל** [שההשקאה היא הרווחה], ומותר לעשות זאת **אפילו ממעיין שיצא בתחילה**, שיש לחוש שיפול ויבואו בו לידי טורח, כי כל זמן שלא נפל, אין בו טורח.

ד. דעת רבי יהודה.

אפילו דבר שאין בו טורח, התיירו לעשותו רק כדי להציל מהפסד. ולכן, אפילו להשקות ממעיין, שאין בדבר טורח, אין משקים אלא בית השלחין, שההשקאה היא הצלה מהפסד, אבל בית הבעל אין משקים, כי להרווחה אין משקים אף בלא טורח.

ומתחילה רצו לומר, שדווקא במעיין היוצא מתחילה אמר כן רבי יהודה, אבל ממעיין ישן, מודה הוא שמשקים גם שדה בית הבעל.